

بررسی ارتباط ژن cagA در هلیکوباکتریلوری و یافته‌های آندوسکوپی

لیلی شکوهی زاده^۱، M.Sc.، اشرف محبتی مبارز^۲، Ph.D.، مجید صادقی زاده^۳، Ph.D.،
محسن امینی^۴، M.D.

چکیده

هدف: مطالعه تعیین میزان شیوع سویه‌های cagA+ هلیکوباکتریلوری و بررسی ارتباط آن با یافته‌های آندوسکوپی می‌باشد.

روش بررسی: از ۱۵۲ نمونه بیوپسی در بخش آندوسکوپی بیمارستان بقیه ا... تهران، ابتدا با استفاده از روش اوره آز سریع ۵۴ مورد ابتلا به هلیکوباکتریلوری تشخیص داده شد. سپس با روش PCR با استفاده از پرایمر ژن ureC، نتایج مورد تایید قرار گرفت. با طراحی پرایمر جهت تشخیص ژن cagA، سویه‌های cagA+ و cagA- شناسایی شدند و یافته‌های آندوسکوپی در این سویه‌ها مقایسه گردید.

یافته‌ها: در این مطالعه میزان شیوع cagA در مراجعین بخش آندوسکوپی بیمارستان بقیه ا... تهران ۳۵/۱۸٪ بود. میزان التهاب آتروفیک معده، زخم معده، زخم اثنی عشر، تغییر شکل اثنی عشر در سویه‌های cagA+ بیشتر از سویه‌های cagA- بود و شدت التهاب مری با وجود ژن cagA نسبت معکوس داشت. **نتیجه گیری:** با توجه به شیوع فراوان عفونت هلیکوباکتریلوری و عواقب خطرناک آن، می‌توان با استفاده از روش PCR بر مبنای دو ژن CagA و ureC اقدام به تشخیص سریع این باکتری از نمونه‌های کلینیکی نمود.

واژه‌های کلیدی: هلیکوباکتریلوری، اوره آز، بیوپسی معده، زخم معده، زخم اثنی عشر، التهاب مری،
cagA، ureC، PCR.

مقدمه

اثنی عشر می‌باشد که این عوارض در صورت عدم درمان مناسب ممکن است به سرطان معده منجر شوند (۱). در مطالعات مختلف مشخص شده که تمام افراد آلوده به هلیکوباکتریلوری به زخم معده مبتلا نمی‌شوند و در واقع برخی افراد علایم گوارشی شدیدتری از خود بروز می‌دهند. مشخص

با کشف باکتری هلیکوباکتریلوری توسط دکتر مارشال و دکتر وارن در سال ۱۹۸۲، تحول عظیمی در شناخت بیماریهای دستگاه گوارش به وجود آمد. متعاقب بررسیهای انجام شده، مشخص گردید که این باکتری عامل ایجاد گاستریت، زخم معده و زخم

دریافت مقاله: ۸۴/۷/۱۹، اصلاح مقاله: ۸۵/۸/۱۴، پذیرش مقاله: ۸۵/۸/۲۴

? کارشناس ارشد گروه باکتری‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران-ایران

* گروه باکتری‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

** گروه ژنتیک، دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

*** گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌اله (ع)

آدرس پست الکترونیکی: ShokohzadehL@yahoo.com

نیز در بروز التهاب نقش دارند. همچنین مشخص گردیده است که همراهی هر کدام از این عوامل به همراه CagA باعث ایجاد تفاوت در پاسخهای میزبان می‌شود (۱۰).

با توجه به دلایل ذکر شده در مورد اهمیت CagA، تشخیص سریع و دقیق عفونت هلیکوباکتریلوری و شناسایی سویه‌های پاتوژن آن جهت تعیین پیش‌آگهی بیماری و اقدام برای درمان ضروری به نظر می‌رسد.

روش بررسی

نمونه برداری. در مورد جامعه مورد مطالعه، انتخاب مطرح نبوده، از تمام کسانی که به صورت سرپایی یا بستری در بیمارستان از جانب پزشک دستور انجام آندوسکوپی داشته و به بخش آندوسکوپی بیمارستان بقیه ... (عج) مراجعه کرده بودند، با رضایت بیمار از ناحیه آنتر معده دو نمونه بیوپسی جهت انجام تست اوره آز سریع و انجام PCR تهیه گردید. افراد مورد مطالعه از انجام تحقیق مطلع بودند و نتایج نهایی آزمایشگاهی در اختیار پزشک قرار می‌گرفت.

تهیه پرسشنامه. در مورد جنسیت، سن و یافته‌های آندوسکوپی مراجعه کنندگان پرسشنامه‌ای تهیه گردید که پرسشنامه پیوست می‌باشد. (علاوه بر تهران از نقاط مختلف ایران به این بخش مراجعه می‌شد).

تست اوره آز سریع. در این روش قطعه‌ای از بیوپسی معده در محیط اوره آز قرار داده شد که تغییر رنگ محیط از زرد به ارغوانی در نتیجه تجزیه اوره توسط آنزیم اوره آز باکتری دلیل بر حضور هلیکوباکتریلوری می‌باشد. در این تحقیق از ویالهای محیط اوره که به صورت تجاری تهیه شده، استفاده گردید و در مدت کمتر از یک ساعت نتیجه آزمایش مشخص می‌شد.

استخراج DNA. از قطعه دیگر بیوپسی معده که نتیجه تست اوره آز سریع آن مثبت شد، جهت انجام PCR به روش فنل-کلروفورم-ایزوامیل الکل، DNA استخراج گردید و از نظر کیفی (الکتروفورز بر روی ژل آگارز ۱٪) و کمی (روش اسپکتروفتومتری) DNA استخراج شده، مورد بررسی قرار گرفت. در روش اسپکتروفتومتری از نمونه DNA رقت ۱/۵۰ تهیه شد و با استفاده

گردیده است که ۵۰ تا ۶۰ درصد از سویه‌های هلیکوباکتریلوری یک پروتئین ۱۲۸ کیلو دالتونی به نام CagA را تولید می‌کنند که این پروتئین توسط ژن cagA کد می‌شود. همچنین بررسی‌های مختلف نشان داده است که سویه‌های دارای این ژن (cagA+) از قدرت بیماری‌زایی بیشتری برخوردار هستند و با علایم بالینی از قبیل آتروفی و زخم معده و زخم اثنی‌عشر و سرطان معده مرتبطند (۲). پروتئین CagA دارای اعمال و اثرات مختلفی است که شامل موارد زیر می‌باشد:

۱. سویه‌های cagA+ باعث القای سیتوتوکسی سیتی بیشتری نسبت به سویه‌های cagA- می‌شوند (۳).

۲. سویه‌های cagA+ می‌توانند باعث تولید IL-8 شوند که به نظر می‌رسد در تداوم زخم‌های پپتیک نقش دارد (۴).

۳. پروتئین CagA یک پروتئین ایمنونوزیک است و به عنوان یک نامزد مناسب جهت طراحی واکسن مطرح می‌باشد (۵).

۴. پروتئین CagA پس از ورود به سلول میزبان باعث تغییرات ساختاری اکتین و اختلال در سیکل سلولی، القای بیان انکوژن‌های c-fos و c-jun و در نهایت آسیب سلولی می‌شود و خطر ایجاد سرطان معده را افزایش می‌دهد (۷،۶).

۵. در برخی از مطالعات مشخص شده است که سویه‌های cagA+ باعث مرگ سلول‌های سرطانی مری می‌شوند که در مورد این اثر بحث و بررسی‌های مختلفی بین دانشمندان وجود دارد. در سویه‌های cagA+ التهاب معده باعث کاهش ترشح اسید معده و جلوگیری از بازگشت اسید به معده می‌شود و در نتیجه بروز Barrett's esophagus (بارت ازوفاجوس: متاپلازی سلول‌های اپی تلیال جدار مری در اثر بازگشت اسید معده به مری) و GERD (Gastro-Esophageal Reflux Disease بیماری‌های مرتبط با بازگشت اسید معده به مری) کاهش می‌یابد (۹،۸).

۶. علاوه بر پروتئین CagA، هلیکوباکتریلوری دارای فاکتورهای ویروالانس متعددی است نظیر پروتئین VacA که توسط ژن vacA کد می‌شود و این ژن دارای آلهای مختلف و قدرت توکسی سیتی متفاوت می‌باشد و باعث واکوئل زایی در سلول، القای مرگ برنامه‌ریزی شده، بروز التهاب آتروفیک و در نتیجه سرطان زایی می‌شود. فاکتورهای دیگر مانند CagE و IceA و ...

شد.

یافته‌ها

استخراج DNA. طیف OD خوانده شده (۲۶۰/۲۸۰) بین ۱/۵ تا ۲ و طیف غلظت DNA بین ۱۰۰ تا ۴۵۰ نانوگرم در هر واکنش بود. تست اوره آز سریع: در این روش از ۱۵۲ مورد نمونه بیوپسی، ۳۵/۵ درصد (مورد ۵۴) تست اوره آز مثبت گزارش گردید (نمودار ۱).

PCR بر مبنای ژن ureC. در این روش تمام سویه‌های اوره آز مثبت، دارای ژن ureC بودند و بدین ترتیب وجود DNA هلیکوباکتریپلوری مورد تایید قرار گرفت.

PCR بر مبنای ژن cagA. از ۵۴ نمونه ۱۹ مورد (۳۵/۱۸٪) دارای ژن cagA بودند.

یافته‌های آندوسکوپی. نتایج به دست آمده از وضعیت سن و جنس و مشاهدات آندوسکوپی در سویه‌های cagA+ و cagA- در جدول ۱ آورده شده است. میزان زخم و التهاب معده و زخم اثنی عشر در سویه‌های cagA+ بیشتر و میزان التهاب مری و درجات شدید لژیونهای ایجاد شده در مری کمتر از سویه‌های cagA- می‌باشد.

جدول ۱. مقایسه وضعیت سن و جنس و یافته‌های آندوسکوپی مراجعین در نمونه‌های cagA+ و cagA- *
ضایعات ایجاد شده در مخاط مری به ترتیب شدت از درجه A (Grade) تا D تقسیم شده‌اند.

cagA مثبت (%)	cagA منفی (%)	
۱۱/۸	۱۲/۲۳	فراوانی جنس (زن/مرد)
۴۲	۳۶	میانگین سن
۲۶/۳	۳۴/۲	التهاب مری
۱۵/۷	۱۷	* ضایعه مری با درجه A
۱۰/۴	۱۱/۶	* ضایعه مری با درجه B
۰	۲/۹	* ضایعه مری با درجه C
۰	۲/۹	* ضایعه مری با درجه D
۱۰/۵	۲/۹	آتروفی مخاط معده
۵/۲	۰	زخم ناحیه آنتر معده
۲۶/۳	۵/۷	زخم اثنی عشر
۲۶/۳	۱۴	تغییر شکل ناحیه ابتدایی اثنی عشر

از دستگاه فتومتر در طول موج ۲۶۰nm، غلظت DNA و در طول موج ۲۸۰nm غلظت پروتئین اندازه‌گیری شد و با استفاده از نسبت ۲۶۰/۲۸۰ میزان خلوص DNA مشخص گردید (هر چه این مقدار به ۱/۸ نزدیکتر باشد، میزان ناخالصی DNA کمتر خواهد بود).

پرایمرها. به منظور تأیید وجود DNA هلیکوباکتریپلوری، از پرایمر اختصاصی ژن ureC (glmM) (سفارش به شرکت بیوتک آلمان) و برای تعیین حضور ژن cagA، از پرایمر اختصاصی این ژن (سفارش به شرکت بیونیر کره جنوبی) در روش PCR استفاده گردید و پرایمرها با مطالعه مقالات مختلف و برنامه Blast طراحی و تایید شد.

توالی نوکلئوتیدی پرایمر ژن ureC .

D008 5'-AAGCTTTTtaggggtgTTAGGGGTTT-3'

R008 5'-AAGCTTACTTTCTAACACTAACGC-3'

طول قطعه تکثیر شده: ۲۹۴bps

توالی نوکلئوتیدی پرایمر ژن cagA

glf 5'-ATAATGCTAAATTAGACAACCTTGAGCGA-3'

glr 5'-TTAGAATAATCAACAAACATCAGCCAT-3'

طول قطعه تکثیر شده: ۲۹۷bps

شرایط انجام PCR .

(5μl) بافر ۱۰X PCR، 1μl (100 mM) مخلوط dNTP، 2.5 μl (250 mM) mgcl2 (1μl=25 pmol) پرایمر (۱) Taq (1μl=25 pmol)، پرایمر (۲) (1μl=25 pmol)، Taq (3 unit) enzyme، 10 μl (100-450 ng) نمونه DNA استخراج شده، (28μl) آب مقطر دیونیزه استریل. از DNA سویه استاندارد (ATCC 49503) به عنوان کنترل مثبت و از نمونه فاقد DNA به عنوان کنترل منفی استفاده گردید. واکنش PCR در دستگاه ترموسیکلر با شرایط زیر تنظیم گردید.

دنا تورا سیون اولیه (94°C 5min)، دنا تورا سیون ثانویه (93°C 1min)، اتصال (93°C 1min)، تکثیر (72°C 1min) در ۳۸ سیکل. پس از اتمام کار نمونه‌ها به ۲۰- درجه منتقل شدند. سپس با استفاده از ژل آگارز ۱٪ و شناساگر 1 kbp و با مشاهده باندهای ۲۹۴bps و ۲۹۷bps حضور ژنهای ureC و cagA تشخیص داده

بحث

در بخش آندوسکوپی بیمارستان از تست آورده از سریع جهت تشخیص اولیه ابتلا به عفونت ناشی از هلیکوباکتریلوری استفاده می‌شود. این روش از نظر سرعت انجام آن و قیمت روش مناسبی است. اما طبق بررسیهای انجام شده نسبت به سایر روشهای تشخیصی از جمله کشت و PCR و هیستولوژی از حساسیت و ویژگی پایینتری برخوردار است. در این تحقیق فقط از نمونه‌های آورده از مثبت به منظور غربالگری اولیه و چند نمونه منفی جهت تایید کار استفاده گردید (۱۲،۱۱).

جهت تایید وجود DNA هلیکوباکتریلوری از روش PCR بر مبنای تشخیص ژن ureC استفاده گردید. در طی بررسیهای مختلف معلوم گردید که این ژن، نسبت به سایر ژنهایی که به عنوان هدف در تشخیص عفونت هلیکوباکتریلوری مورد نظر هستند، در سطح بسیار بالایی در سویه‌های هلیکوباکتریلوری حفاظت شده (conserved) است. با تعیین سکانس این ژن به روش PCR در نمونه‌های بیوپسی مشخص شد که حساسیت PCR بستگی به طول قطعه تکثیر شده دارد و هر اندازه که این ناحیه کوچکتر باشد، نتایج بهتری به دست می‌آید. در این تحقیق پرایمر اختصاصی ژن ureC به طول ۲۹۴bp به کار رفت که با استفاده از این قطعه کوتاه پرایمر و ژن هدف بسیار حفاظت شده ureC و کنترل‌های مثبت و منفی می‌توان گفت که نتایج صحیح و دقیقی به دست آمده است (۱۴،۱۳).

به منظور تشخیص حضور ژن cagA، از روش PCR و پرایمر اختصاصی این ژن استفاده گردید. میزان شیوع ژن cagA در این مطالعه ۳۵/۵ درصد بود. طبق مطالعات انجام شده، حضور ژن cagA با علائم شدید گوارشی از قبیل التهاب شدید معده، زخم معده و زخم اثنی عشر و حتی سرطان معده مرتبط می‌باشد (۱۶،۱۵). در این مطالعه نیز در سویه‌های cagA+ میزان زخم معده، زخم اثنی عشر، آتروفی مخاط معده و تغییر شکل در ناحیه ابتدایی اثنی عشر نسبت به سویه‌های cagA- بیشتر است. یافته جالب به دست آمده این است که میزان التهاب مری و درجات شدید لزیونهای مخاط مری در سویه‌های cagA- بالاتر است. متعاقب مطالعات متعددی که در جوامع مختلف صورت گرفته نیز

همین نتایج به دست آمده است و مشخص گردیده که در سویه‌های cagA+ میزان التهاب مری و در نتیجه ایجاد بیماری رفلاکس معده به مری (GERD) و بارت ازوفاگوس کمتر و در نتیجه خطر سرطان مری کمتر است. یکی از دلایل ذکر شده در این مورد، کاهش ترشح اسید معده در اثر التهاب شدید معده در سویه‌های cagA+ و جلوگیری از بارگشت اسید به مری ذکر شده است. در کشورهایی که در آن عفونت هلیکوباکتریلوری در حال ریشه‌کن شدن است، التهاب آتروفیک و سرطان معده در حال کاهش است، در حالی که بیماریهای مربوط به رفلاکس معده به مری در حال افزایش می‌باشد. همچنین در مطالعه‌ای که در ایالات متحده صورت گرفته، در بیماران مبتلا به GERD و بارت ازوفاگوس وجود سویه‌های هلیکوباکتریلوری cagA+ بسیار اندک می‌باشد (۱۸،۱۷). اختلاف نظر میان برخی نتایج در مطالعات صورت گرفته، ممکن است تحت تاثیر برخی عوامل از جمله تفاوت در فاکتورهای محیطی و ژنتیکی میزبان و باکتری قرار گیرد. برای مثال پلی‌مورفیسم در ژنهای تولید کننده سیتوکائهای التهابی میزبان، تنوع در قسمت ۳' ژن cagA و همراهی این ژن با آللهای مختلف ژنهای کد کننده سایر فاکتورهای بیماریزا از جمله iceA، vacA و . . . تفاوت در قدرت سیستم ایمنی افراد و محیط محل زیست در شدت پاسخ ایمنی و بروز علائم بالینی می‌تواند تاثیرگذار باشد (۲۰،۱۹). طبق تحقیقاتی که اخیراً صورت گرفته است می‌توان روشهای غیرتهاجمی مانند گرفتن بیوپسی از معده را با روشهای غیرتهاجمی جایگزین نمود. از جمله این روشها استفاده از نمونه مدفوع است که از طریق آن می‌توان عفونت اخیر با هلیکوباکتریلوری را تشخیص داد. در نتیجه استفاده از روش PCR بر مبنای ژنهای cagA، ureC جهت تشخیص عفونت و شناسایی سویه‌های پاتوژن در نمونه مدفوع پیشنهاد می‌گردد (۲۱).

نتیجه‌گیری • با توجه به شیوع فراوان عفونت هلیکوباکتریلوری و عواقب خطرناک آن، تشخیص سریع و دقیق این باکتری و تعیین سویه‌های پاتوژن با استفاده از روش PCR بر مبنای ژنهای cagA، ureC در پیشگیری از عواقب عفونت و درمان مؤثر و به موقع آن، مؤثر می‌باشد.

References

1. Piny H, Hwang H. Clinical presentation in relation to diversity within the *Helicobacter pylori* cag pathogenicity island. *Gastroenterology* 2002; 97: 9-15.
2. Inci Nur S, Hulya D, Doruk E, Ozge D, Yakut A, Nurten K. The cagA status of *Helicobacter pylori* isolated from dyspeptic children in Turkey. *FEMS Immunology and Medical Microbiology* 2003; 36: 147-149.
3. Blazer MJ, Prez GI. Infection with *Helicobacter pylori* strains possessing cagA is associated with an increase risk of developing adenocarcinoma of the stomach cancer 1995; 55: 2111-5.
4. Audibert C, Janvier B. Correlation between IL-8 Induction, cagA status and vacA genotypes in 153 French *Helicobacter pylori* isolates. *Res Microbiol* 2000; 151: 191-200.
5. Thomas G, Blanchar J, Elseberg C. Clearance of *H. pylori* infection through Immunization: the site of Tcell activation contributes to vaccine efficacy. *Vaccine* 2004; 22: 888-897.
6. Al-Ghoul L, Wessler S, Hundertmak T. Analysis of the type IV secretion system-dependent cell motility of *Helicobacter pylori*- infected epithelial cells. *BBRC* 2004; 322: 860-866.
7. Stem M, Rappuoh R. A tyrosine phosphorylation of the *Helicobacter pylori* cagA antigen alter CagA Driven Host Cell Translocation. *Pro Nall Acad Sci USA* 2000; 97: 1263-1268.
8. Jones AD. *Helicobacter pylori* induces apoptosis in Barrett's-derived esophageal adenocarcinoma cells. *J Gastrointest Surg* 2003; 7: 68-76.
9. Cameron AJ. Epidemiology of Barrett's esophagus and adenocarcinoma. *Dis Esophagus* 2002; 15: 106-8.
10. Smith SI, Kirsch C, Oyedeji KS, Arigbaba AO. Prevalence of *Helicobacter pylori* vacA/cagA and iceA genotypes in Nigerian patients with duodenal ulcer disease. *J Med Microbiol* 2002; 51: 851-854.
11. Sato TG. Evaluation of Immunological rapid urease test testing for detection of *Helicobacter pylori*. *Eur J Clin Microbiol* 2000; 19: 438-442.
12. Senturko C, Canturk Z, Cetinarsland B, Ercin P. Prevalence and comparison of five different diagnostic methods for *Helicobacter pylori*. *Endocr Res* 2001; 27: 179-189
13. Brooks HJ, Ahmed D. Diagnosis of *Helicobacter pylori* infection by polymerase chain reaction: is it worth it? *Diagnostic Microbiology and Infection Disease* 2004; 50: 1-5.
14. Wang JQ, Osato P, Lachman M. Real time quantitative PCR for detection of *Helicobacter pylori*. *J Clin Microbiol* 2002; 40: 3720-3728.
15. Guillemin K, Nina RF, Tompkins LS, Falkow S. Cag pathogenicity Island-specific responses of gastric epithelial cells to *Helicobacter pylori* infection. *PNAS* 2002; 99: 15136-41.
16. Zhang W. *Helicobacter pylori* prevalence and cagA status among children in two countries. *Ann Epidemiol* 2001; 11: 543-546.
17. Kudo M. CagA in Barretts esophagus in Colombia, a country with a high prevalence of gastric cancer. *J clinical pathology* 2005; 58: 259-262.
18. Graham DY. The changing epidemiology of GERD:

geography and *Helicobacter pylori*. *Am J Gastroenterol* 2003; 98: 1462-70.

19. Rad R, Neu B. Cytokine gene polymorphism influence mucosal cytokine expression, gastric inflammation, and host specific colonization during *Helicobacter pylori* infection. *Gut* 2004; 53: 1082-9.

20. Raymond P, Podzorski DS. Analysis of the *vacA*,

cagA, *cagE*, *iceA*, and *babA2* gene in *Helicobacter pylori* from sixty-one pediatric patients from the mid-western United States. *Bacteriology* 2003; 46: 83-88.

21. Monteiro L, Demascarel A. Diagnosis of *H. pylori* infection: noninvasive methods compared to invasive methods and evaluation of two new tests. *Am. J Gastroenterol* 2001; 96: 353-358.